

Vec C-348/24

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

9. máj 2024

Vnútroštátny súd:

Tribunal Supremo – Sala de lo Contencioso-Administrativo

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

12. apríl 2024

Navrhovateľka:

Compañía de Distribución Integral Logista, S. A.

Odporkyňa:

Administración General del Estado

Predmet konania vo veci samej

Kasačný opravný prostriedok podaný distribučnou spoločnosťou proti Administración General del Estado (všeobecná štátna správa, Španielsko) – Platobné výmery Agencia Estatal de la Administración Tributaria (Štátna agentúra pre správu daní, Španielsko) („daňová správa“) – Zápisnice o porušení – Colná hodnota tovaru umiestneného do colného režimu colné uskladňovanie – Strata colných preferencií uplatňovaných v okamihu prepustenia do voľného obehu – Oneskorené predloženie osvedčenia o pôvode tovaru

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu – Článok 267 ZFEÚ – Určenie colnej hodnoty dovážaného tovaru umiestneného do colného režimu colné uskladňovanie – Časový okamih, ktorý treba zohľadniť pri tomto posúdení – Nariadenie (EHS) č. 2913/92 – Článok 29 ods. 1, článok 76 ods. 1 písm. c), článok 112 ods. 3 a článok 214 – Nariadenie (EHS) č. 2454/93 – Následné predaje – Článok 147 – Platnosť dôkazov o pôvode tovaru podliehajúceho určitým osobitným colným režimom – Článok 97k ods. 5, článok 97n, článok 97t ods. 7 a článok 118 – Prekročenie obdobia dvoch rokov od dátumu vydania alebo vyhotovenia týchto dôkazov, ak v rámci tohto obdobia došlo k čiastočným prepusteniam tovaru

Prejudiciálne otázky

1. Možno článok 29 colného kódexu spoločenstva, pokiaľ ide o colnú hodnotu, vykladať v tom zmysle, že stanovuje len spôsob určenia colnej hodnoty – prevodnej hodnoty bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek úpravy, ktoré sa majú vykonať smerom nahor alebo nadol – ale nestanovuje čas, kedy sa má toto určenie vykonať?
2. Keďže podľa judikatúry Súdneho dvora sa na účely článku 29 colného kódexu spoločenstva metóda určenia colnej hodnoty na základe jeho prevodnej hodnoty uplatňuje vtedy, ak bol tovar predaný na vývoz do Európskej únie, má sa článok 29 colného kódexu spoločenstva v spojení s článkom 112 ods. 3 a článkom 214 colného kódexu spoločenstva vykladať v tom zmysle, že umiestnenie tovaru do colného skladu v zjednodušenom režime podľa článku 76 ods. 1 písm. c) colného kódexu spoločenstva znamená alebo umožňuje predpokladať, že predaj tovaru sa uskutočnil s cieľom jeho vývozu do Európskej únie? Má na odpoveď na predchádzajúcu otázku vplyv skutočnosť, že tovar bol prepustený do voľného obehu po prevode, ktorý sa uskutočnil v čase, keď sa tovar nachádzal v colnom sklade?

3. V prípade záporných odpovedí na otázky uvedené v predchádzajúcom bode, vzhľadom na to, že režim colné uskladňovanie ako režim s podmieneným oslobodením od cla neurčuje vznik colného dlhu, pretože k nemu dochádza v čase prepustenia tovaru do voľného obehu, možno článok 29, článok 112 ods. 3 a článok 214 colného kódexu spoločenstva vykladať v tom zmysle, že referenčným okamihom pre vyčíslenie colnej hodnoty je okamih prepustenia tovaru do režimu colné uskladňovanie? Alebo sa majú tieto ustanovenia nevyhnutne vykladať v tom zmysle, že táto hodnota sa má vypočítať v čase prepustenia tovaru do voľného obehu, teda v čase vzniku colného dlhu, aj keď bol tento tovar predtým umiestnený v colnom sklade?

4. Je možné v prípade režimu následného predaja vykladať článok 147 nariadenia Komisie č. 2454/93 v tom zmysle, že samotná skutočnosť umiestnenia tovaru v colnom sklade umožňuje predpokladať, že predaj, ktorý predchádzal poslednému predaju, z ktorého bol tovar dovezený na colné územie, sa uskutočnil s cieľom vývozu do Európskej únie?

5. Majú sa články 118 a 97k nariadenia Komisie č. 2454/93, pokiaľ ide o osvedčenia o pôvode, vykladať v tom zmysle, že predloženie dôkazu o prepustení tovaru do voľného obehu po uplynutí dvojročnej lehoty má za následok stratu uplatnenia colných výhod z dôvodu preferenčného pôvodu, hoci osvedčenie o pôvode, na základe ktorého sa žiada o colnú preferenciu, bolo použité pri predchádzajúcich čiastočných dovozných prepusteniach uskutočnených v rámci tejto dvojročnej lehoty?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej len „CAC“), článok 29, článok 76 ods. 1 písm. c), články 84, 98, 201, článok 112 ods. 3 a článok 214.

Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, články 95, 97k, 97n, 97t a 118 a v znení nariadenia Komisie (ES) č. 1762/1995 z 19. júla 1995, článok 147 (ďalej len „DACAC“).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (ďalej len „CAU“), článok 70.

Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie, články 128 a 347.

Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines (Usmernenia Európskej únie na vykonávanie

ustanovení o platnosti dôkazov o pôvode tovaru umiestneného do niektorých osobitných colných režimov v Únii)

Zbierka textov Výboru pre colný kódex týkajúcich sa colnej hodnoty (sekcia na určovanie colnej hodnoty) (TAXUD/800/2002), komentár č. 7.

Výkladové stanovisko Technického výboru na určovanie colnej hodnoty č. 1.1.

Rozsudok Súdneho dvora z 12. decembra 2013, Christodoulou a i. (C-116/12, EU:C:2013:825), bod 40.

Rozsudky Súdneho dvora zo 16. novembra 2006, Compaq Computer International Corporation (C-306/04, EU:C:2006:716), bod 30, z 20. decembra 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984), bod 24, a z 20. júna 2019, Oribalt Rīga (C-1/18, EU:C:2019:519), bod 22.

Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839).

Rozsudky zo 6. júna 1990, Unifert (C-11/89, EU:C:1990:237), bod 11, a z 28. februára 2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128), bod 28.

Uvedené vnútroštátne právo

Rozsudok Sala de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (správny senát Vrchného súdu s celoštátnou pôsobnosťou, Španielsko) z 25. septembra 2017 (odvolanie č. 520/2016, ES:AN:2017:3708).

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Spoločnosť Corporación Habanos (CH) predala cigary spoločnosti Altadis (prvý prevod) a bola zodpovedná za prepravu tovaru z Kuby do colného skladu v Agoncillo (La Rioja, Španielsko), kam distribučná spoločnosť Logista doviezla tovar ako príjemca.
- 2 Cigary kubánskeho pôvodu uskladnené v colnom sklade Agoncillo a prepustené do colného režimu colné uskladňovanie mali rôzne miesta určenia. Časť tohto tovaru Altadis predala spoločnosti Logista, ktorá zase časť z nich predala v Ceute a Melille, teda v oblastiach vylúčených z colného územia Únie (ďalej len „TAU“), a časť trafikám. Pokiaľ ide o časť predanú trafikám (časť, ktorá je predmetom konania), Logista doviezla tovar do colného skladu ako príjemca a Altadis si ponechala vlastnícke právo, kým Logista nedohodla predaj tovaru s trafikami, a následne Altadis previedla vlastnícke právo na spoločnosť Logista (druhý prevod) a Logista prepustila tovar do voľného obehu na účely predaja a následného dodania trafikám.

- 3 Daňová správa začala proti spoločnosti Logista sériu konaní o porušení v súvislosti so sadzbou Spoločenstva za dovoz, ktoré sa týkali zdaňovacích období 2012 až 2015, a to na základe dvoch odlišných dôvodov.
- 4 Na jednej strane bola snaha o nápravu založená na skutočnosti, že colná hodnota, ktorá bola deklarovaná a ktorá zodpovedala predaju kubánskych cigár od spoločnosti CH spoločnosti Altadis, nespĺňala požiadavky stanovené na uplatnenie systému následného predaja podľa článku 147 DACAC. Daňová správa sa domnievala, že prvý predaj (zo strany CH spoločnosti Altadis), ktorý sa uskutočnil pred umiestnením tovaru do colného skladu, nebol vykonaný na účely vývozu na TAU, a preto konštatovala, že za colnú hodnotu treba považovať hodnotu zodpovedajúcu predaju, ktorý skutočne viedol k dovozu tovaru do Európskej únie, a že tento predaj bol uskutočnený spoločnosťou Altadis pre spoločnosť Logista, ktorá je navrhovateľkou.
- 5 Ďalším dôvodom nápravy bolo konštatovanie daňovej správy, že na dovezený tovar (tabak) z Kuby sa nemohli vzťahovať colné preferencie uplatňované v čase jeho prepustenia do voľného obehu, keďže od vydania osvedčenia o pôvode uplynuli dva roky.
- 6 V dňoch 16. a 19. januára 2015 (zdaňovacie obdobie 2012), 19. júna 2015 (zdaňovacie obdobie 2013), 30. novembra 2016 (zdaňovacie obdobie 2014) a 4. januára 2018 (zdaňovacie obdobie 2015) boli vydané dodatočné výmery v súvislosti so „sadbou Spoločenstva za dovoz“, v ktorých boli vo všetkých bodoch potvrdené návrhy daňovej správy.
- 7 Proti dodatočným výmerom boli podané námietky v hospodársko-správnych veciach na Tribunal Económico-Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd, Španielsko), ktorý rozhodnutím z 25. októbra 2018 zamietol dôvody uvedené proti náprave podľa sadzby Spoločenstva za dovoz.
- 8 Proti rozhodnutiu Tribunal Económico-Administrativo Central (Ústredný hospodársko-správny súd) podala Logista správnu žalobu na Sala de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (správny senát Vrchného súdu s celoštátnou pôsobnosťou), ktorá bola zamietnutá rozsudkom z 9. júna 2021, proti ktorému podala kasačný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo (správny senát Najvyššieho súdu, Španielsko), ktorý je vnútroštátnym súdom.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 9 Pokiaľ ide o čas určenia hodnoty tovaru a o to, či v prípade, že sa tovar nachádza v colnom sklade, je alebo nie je potrebné preukázať, že účelom predaja bol vývoz tovaru na TAU, Logista uvádza nasledovné:
  - (i) že colná hodnota, ktorá sa má zohľadniť v čase prepustenia do voľného obehu, musí byť hodnota, ktorá zodpovedala tovaru v čase jeho umiestnenia do

colného režimu colné uskladňovanie, teda hodnota zaznamenaná pri prvom prevode, t. j. hodnota predaja uskutočneného medzi CH a Altadis, čo je jediná transakcia, ktorá sa dovtedy uskutočnila. Tento záver sa opiera o článok 112 CAC, podľa ktorého sa hodnota tovaru musí stanoviť v čase jeho umiestnenia v colnom sklade, aj keď colný dlh vznikne neskôr, t. j. v čase prepustenia do voľného obehu.

(ii) že tento článok 112 sa uplatňuje na prípady umiestnenia tovaru v colných skladoch nachádzajúcich sa na TAU, ktoré sú prevádzkované v zjednodušenom režime podľa článku 76 ods. 1 písm. c) CAC, a že nahrádza článok 29 CAC, keďže ide o osobitné pravidlo.

(iii) predchádzajúci výklad ju vedie k záveru, že následné miesto určenia tovaru je irelevantné, pretože už samotným umiestnením tovaru v colnom sklade sa tovar môže považovať za predaný na jeho vývoz na TAU. Vyplýva to podľa jej názoru z článku 147 nariadenia (EHS) č. 2454/93 a bodu 3.1 komentára 7 Výboru pre colný kódex (sekcia na určovanie colnej hodnoty) (TAXUD/800/2002).

(iv) že preto diskusia o tom, či predaj zo strany CH spoločnosti Altadis bol alebo nebol vykonaný s cieľom vývozu na TAU, nie je relevantná, keďže v čase stanovenia hodnoty sa uskutočnila len transakcia medzi CH a Altadis a nie je potrebné uplatniť režim následných predajov stanovený v článku 147 DACAC.

(v) subsidiárne, v prípade, že by sa uplatnil uvedený článok 147 DACAC, pretože by sa vychádzalo z toho, že colná hodnota sa musí určiť s prihliadnutím na čas prepustenia tovaru do voľného obehu, a nie na čas umiestnenia tovaru v colnom sklade, a teda že by išlo o dve transakcie (prvá medzi CH a Altadis a druhá medzi Altadis a Logista), transakciou, ktorá sa má v takom prípade zohľadniť, je transakcia medzi CH a Altadis, keďže Logista je prevádzkovateľom s výhradným právom na distribúciu cigár na európskom trhu, cenou je cena stanovená pri prvom predaji medzi CH a Altadis, keďže ide o vývoznú cenu na TAU.

10 Administración del Estado (štátna správa) v súhrne uvádza nasledovné:

(i) že článok 29 CAC stanovuje len metódu určenia colnej hodnoty – prevodnej hodnoty – ale nestanovuje čas, kedy sa má toto určenie vykonať.

(ii) že metóda určenia colnej hodnoty vyžaduje na uplatnenie metódy založenej na prevodnej hodnote, aby existoval predaj na vývoz, ktorý nebol v prípade prvej transakcie (zo strany CH spoločnosti Altadis) preukázaný. Na tento účel odkazuje na článok 147 DACAC.

(iii) že skutočnosť, že tovar je umiestnený v colnom sklade nachádzajúcom sa na území Únie, neznamená, že je určený na vývoz na TAU, a že nie všetok tovar, ktorý CH predala spoločnosti Altadis, je určený na vývoz na toto územie.

- 11 Pokiaľ ide o dôkazy o pôvode tovaru, Logista vykladá články 95, 97 a 118 DACAC, pričom tvrdí, že táto právna úprava nevyžaduje, aby bol všetok tovar rovnakej kvóty a rovnakého pôvodu prepustený do voľného obehu do dvoch rokov od vydania osvedčení o pôvode, ktoré sa naň vzťahujú, ale že pokiaľ počas lehoty dvoch rokov dôjde k čiastočnému prepusteniu tovaru, táto povinnosť bude splnená. Štátna správa spresňuje, že každé čiastočné prepustenie tovaru určitej kvóty je autonómne, a preto musí predložiť vlastné osvedčenie.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 12 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) potrebuje poznať výklad niektorých ustanovení CAC a DACAC, aby mohol rozhodnúť o zákonnosti výmerov vydaných v súvislosti so sadzbou za dovoz.
- 13 Základný spor spočíva na jednej strane v určení colnej hodnoty dovážaného tovaru umiestneného v colnom sklade a následne prepusteného do voľného obehu na základe zjednodušeného miestneho colného konania podľa článku 76 CAC. Tribunal Supremo (Najvyšší súd) má konkrétne pochybnosti o systematickom výklade článku 29 ods. 1, článku 76 ods. 1 písm. c), článku 112 ods. 3 a článku 214 CAC, ako aj článku 147 DACAC.
- 14 Na druhej strane treba spresniť platnosť dôkazov o pôvode tovaru podliehajúceho určitým osobitným colným režimom po uplynutí dvoch rokov od dátumu vydania alebo vyhotovenia týchto dôkazov, ak v rámci tohto obdobia došlo k čiastočnému prepusteniu tovaru. Na tento účel sa pochybnosti Tribunal Supremo (Najvyšší súd) zameriavajú na výklad článku 97k ods. 5, článku 97n, článku 97t ods. 7 a článku 118 DACAC v spojení s článkom 108 ods. 1 CAC a Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines.
- 15 V prvom rade, pokiaľ ide o určenie colnej hodnoty, vzniká niekoľko otázok, ktoré sú uvedené nižšie. Článok 29 CAC uvádza, že colnou hodnotou je prevodná hodnota, keď je tovar predávaný na vývoz na colné územie spoločenstva, čo vyvoláva otázku, či je cieľom článku 29 CAC len stanoviť metódu určenia colnej hodnoty – prevodnej hodnoty – alebo či sa týka aj času, z ktorého treba vychádzať pri tomto určení colnej hodnoty.
- 16 V tejto súvislosti sa vo výkladovom stanovisku Technického výboru pre určovanie colnej hodnoty č. 1.1 uvádza, že odkaz v článku 29 CAC na „tovar predávaný na vývoz“ sa nemá chápať tak, že „označuje časový okamih, ktorý sa má zohľadniť pri určovaní platnosti ceny“, ale len uvádza, že relevantná cena na účely určenia ceny je cena dohodnutá pri predaji na vývoz. Vzhľadom však na skutočnosť, že v prejednávanej veci bol tovar umiestnený v colnom sklade, a teda v režime s podmieneným oslobodením od cla, vzniká otázka, či sa metóda určenia colnej hodnoty uvedená v článku 29, ktorá je založená na jeho prevodnej hodnote, uplatňuje len v prípadoch, keď bol tovar predaný na vývoz do Únie.

- 17 Okrem toho tvrdenia navrhovateľky týkajúce sa výkladu článku 112 ods. 3 a článku 214 CAC v spojení s článkom 29 CAC vyvolávajú pochybnosti o tom, či sa colná hodnota tovaru umiestneného v colnom sklade má vypočítavať v čase jeho umiestnenia do colného režimu colné uskladňovanie, a nie v čase prepustenia do voľného obehu.
- 18 V prípade, že sa vychádza z toho, že na určenie colnej hodnoty sa má zohľadniť čas prepustenia do voľného obehu, vzniká otázka, aký vplyv môže mať režim následného predaja podľa článku 147 DACAC na stanovenie colnej hodnoty, najmä či je potrebné, aby predchádzajúci predaj, ktorý sa musí zohľadniť na stanovenie colnej hodnoty, sa uskutočnil s cieľom vývozu; a v prípade, že je potrebné, aby sa predaj uskutočnil s cieľom vývozu, či sa táto podmienka predpokladá pri uskladnení tovaru.
- 19 Podľa názoru Tribunal Supremo (Najvyšší súd) judikatúra Súdneho dvora neumožňuje jednoznačne posúdiť tieto skutočnosti. V rozsudku Súdneho dvora z 9. novembra 2017, *LS Customs Services*, (C-46/16, EU:C:2017:839), bol vyložený článok 29 CAC a v jeho bode 27 sa uvádza, že prevodná hodnota musí zodpovedať cene pre vývoz do Únie. V čase predaja musí byť určené, že tovar pochádzajúci z tretích štátov bude smerovať na TAU [pozri tiež rozsudky zo 6. júna 1990, *Unifert* (ďalej len „rozsudok Unifert“), C-11/89, EU:C:1990:237, bod 11, a z 28. februára 2008, *Carboni e derivati* (ďalej len „rozsudok Carboni“), C-263/06, EU:C:2008:128, bod 28]; a že na určenie colnej hodnoty podľa článku 29 CAC možno použiť len cenu týkajúcu sa tovaru určeného na územie Únie (bod 28), keďže je v rozpore s cieľom pravidiel Únie týkajúcich sa colnej hodnoty akceptovať predajnú cenu na vývoz do tretieho štátu ako prevodnú hodnotu v zmysle článku 29 CAC (bod 29).
- 20 Z rozsudku *Unifert* (C-11/89, EU:C:1990:237) však vo všeobecnosti nemožno vyvodiť kritériá, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, či sa predaj uskutočnil s cieľom vývozu do Únie. Okrem toho tento rozsudok zdôraznil, že skutočnosť, že tovar, ktorý bol predmetom predaja, je deklarovaný na prepustenie do voľného obehu v Spoločenstve, sa musí považovať za dostatočnú informáciu o tom, že bol predaný na vývoz na colné územie Spoločenstva (bod 13), čo je okolnosť, na ktorú sa vzťahuje aj článok 147 ods. 1 DACAC a ktorá by sa prípadne mohla uplatniť na prejednávajúcu vec.
- 21 Na druhej strane rozsudok *Carboni* (C-263/06, EU:C:2008:128), hoci pripomína, že na účely článku 29 ods. 1 CAC musí byť v čase predaja preukázané, že tovar pochádzajúci z tretieho štátu má smerovať na TAU, nezaoberal sa otázkou colnej hodnoty alebo colného uskladňovania.
- 22 Na účely výkladu článku 147 DACAC treba tiež uviesť, že článok 128 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2015/2447, ktorý sa uplatňuje od 1. mája 2016, už neodkazuje na prípadný predchádzajúci predaj, ale že hodnota sa určí na základe predaja. Článok 347 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/2447 však obsahuje prechodné ustanovenie, podľa ktorého je možné do 31. decembra 2017 určiť

hodnotu na základe predchádzajúceho predaja, ak existuje predtým uzavretá zmluva. V súvislosti s časovým uplatnením článku 147 DACAC je preto potrebné položiť otázku, či na základe uvedeného rozsudku Súdneho dvora Unifert (najmä jeho bodu 21) môže dovozca (ktorý prepúšťa tovar do voľného obehu) v prípade následného predaja tovaru vybrať na určenie prevodnej hodnoty akékoľvek skutočne zaplatené alebo splatné ceny.

- 23 V druhom rade, pokiaľ ide o platnosť dôkazov o pôvode, dovoz určitých výrobkov vrátane tabakových výrobkov podlieha clu, ktoré sa musí uhradiť pri ich prepustení do voľného obehu na TAU.
- 24 Ak výrobky pochádzajú z určitých krajín, ktorých vývoz má byť zvýhodnený, sú stanovené určité colné výhody a na preukázanie toho, že tovar skutočne pochádza z týchto preferenčných krajín pôvodu, colné orgány vyžadujú predloženie osvedčenia o pôvode v stanovených lehotách.
- 25 V tejto súvislosti na rozdiel od stanoviska daňovej správy, ktorá tvrdí, že predloženie tohto osvedčenia po uplynutí lehoty dvoch rokov má za následok stratu uplatnenia colných výhod z dôvodu preferenčného pôvodu, navrhovateľka tvrdí, že pokiaľ bol tovar čiastočne prepustený v rámci tejto dvojročnej lehoty, k tejto strate nedochádza.
- 26 Rozdielny výklad účastníkov konania a samotná existencia precedensu, ktorý pripustila colná správa v rozsudku Sala de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (správny senát Vrchného súdu s celoštátnou pôsobnosťou) z 25. septembra 2017, odvolanie č. 520/2016 (ES:AN:2017:3708), vyvolávajú dôvodné pochybnosti o strate preferenčného režimu v dôsledku predloženia uvedených osvedčení o pôvode po uplynutí dvojročnej lehoty, napriek tomu, že v rámci tejto lehoty sa tieto osvedčenia vzťahovali na čiastočné prepustenie tovaru tej istej kvóty.